

Έτσι είπε και μπρος τράβηξε πανούργα η Παλλάδα.
Κι όταν εκείνοι τρέχοντας ζύγωσαν μεταξύ τους,
ο κρανοσειστής Έκτορας μιλώντας πρώτος είπε:
250 «Γιε του Πηλέα, τώρα πια σαν πριν δε σε φοβάμαι,
που τρεις φορές σου ξέφυγα γύρω από το κάστρο
και να σταθώ δεν τόλμησα αντίκρου στην ορμή σου·
τώρα με σπρώχνει η καρδιά· σκοτώνω ή σκοτώνεις.
Ας δεηθούμε στους θεούς· αυτοί για μας θα είναι
255 οι μάρτυρες οι πιο καλοί, της σύμβασης επόπτες.
Δε θα χαλάσω άπρεπα εσένα, αν ο Δίας
μου χαρίσει υπεροχή και πάρω την ψυχή σου·
αφού πάρω τα όπλα σου τα ξακουστά, Πηλείδη,
το σώμα σου στους Αχαιοούς θα δώσω· πράξε όμοια.»
260 Κι είπε λοξοκοιτώντας τον ο γρήγορος Πηλείδης:
«Για σύμβαση μη μου μιλάς, Έκτορα μισημένη.
Μ' όρκους δε δένονται ποτέ άνθρωποι και λιοντάρια
ούτε οι λύκοι με τ' αρνιά μονοιάζουν στη ζωή τους,
μα μίσος ασταμάτητα ανάμεσα τους έχουν·
265 έτσι ποτέ δε γίνεται εμείς ν' αγαπηθούμε
και όρκους δε θα κάνουμε, πριν ο ένας μας πέσει
μ' αίμα Άρη χορταίνοντας, το μαχητή τον άγριο.
Θυμήσου κάθε τέχνη σου· τώρα πρέπει να δείξεις
πως θαρραλέος μαχητής, κονταρομάχος είσαι.
270 Μα πια δεν έχεις γλιτωμό! Σε λίγο η Παλλάδα
σε σκοτώνει με τ' όπλο μου και θα πληρώσεις όλες
τις πίκρες για τους συντρόφους που σκότωσες λυσσώντας.»
Είπε και μακροΐσκιωτο του έριξε κοντάρι·
το ξέφυγε ο Έκτορας αντίκρου βλέποντάς το·
275 έσκυψε· κι από πάνω του πετώντας το κοντάρι
μέσα στο χώμα μπήχτηκε· το άρπαξε η Παλλάδα
και απ' τον Έκτορα κρυφά το 'δωσε στον Πηλείδη.
Είπε τότε ο Έκτορας στον άφογο Πηλείδη:
«Αχιλλέα θεόμορφε, ξαστόχησες· αν κι είπες,
280 απ' το Δία δεν ήξερες διόλου το θάνατό μου·
μα φάνηκες πολυλογάς, στα λόγια καυχησιάρης,
να φοβηθώ, τη δύναμη κι αντρεία να ξεχάσω.
Δεν μπήγεις το κοντάρι σου στην πλάτη, καθώς φεύγω·
μα καθώς θα σου χύνομαι, χτύπα με μπρος στο στήθος,
285 αν σου το δώσει ο θεός· μα γλίτωσε πιο πρώτα
τώρα απ' το κοντάρι μου, που μέσα σου ας χωνόταν!
Πιο ελαφρός ο πόλεμος θα ήταν για τους Τρώες,
αν συ χανόσουν, που 'γινες μεγάλη συμφορά μας.»
Είπε και μακροΐσκιωτο του έριξε κοντάρι·
290 δεν ξαστόχησε· χτύπησε το κέντρο της ασπίδας,
μα πέρα πήδηξε αυτό· θυμός τον συνεπήρε,
που η ριζιά τού ξέφυγε άσκοπα από τα χέρια,
σκυθρώπιασε και στάθηκε· δεν είχε άλλο κοντάρι.
Ξεφώνιζε στο Δήφοβο με τη λευκή ασπίδα,
295 ζητούσε το κοντάρι του· μα αυτός κοντά δεν ήταν.
Κατάλαβε ο Έκτορας μες στην ψυχή του κι είπε:
«Ποπό, θεοί για θάνατο μ' έχουν καλέσει τώρα!
Έλεγα πως ο Δήφοβος στο πλάι μου βρισκόταν
μα αυτός στο κάστρο βρίσκεται· με γέλασε η Παλλάδα.
300 Κοντά μου ο μαύρος θάνατος, δε στέκει μακριά μου·
και δεν υπάρχει γλιτωμός· έχουν αποφασίσει
ο Δίας κι ο μακρορίχτης γιος του, που μ' αγαπούσαν,
έτσι λοιπόν από παλιά· τώρα με βρίσκει η μοίρα.
Μα άδοξα ας μη χαθώ, χωρίς να πολεμήσω,

305 μα έργο κάνοντας τρανό, γενιές να το θυμούνται!»
Είπε αυτά και έβγαλε το κοφτερό σπαθί του,
που του κρεμόταν στο πλευρό, το γερό και μεγάλο·
σκυφτός χύθηκε σαν αϊτός που στα ψηλά πετάει
κι από τα μαύρα σύννεφα ορμάει στον κάμπο κάτω
310 ν' αρπάξει αρνί αδύναμο ή λαγό δειλιασμένο·
έτσι όρμησε ο Έκτορας σείοντας το σπαθί του.
Κι ο Αχιλλέας όρμησε· οργή τον πλημμυρούσε
άγρια· μπρος στο στήθος του έβαλε την ασπίδα
την όμορφη και πλουμιστή· τ' αστραφτερό του κράνος
315 το τετρακέρατο πάνω σάλευε· χρυσές τρίχες
κυμάτιζαν, που στέριωσε ο Ήφαιστος για φούντα.
Όπως στα άστρα ανάμεσα μες στην καρδιά της νύχτας
προβάλλει ο αποσπερίτης, το πιο λαμπρό αστέρι,
έτσι έλαμπε και ο χαλκός που στο δεξί του χέρι
320 ο Αχιλλέας έπαιζε με το κακό στο νου του,
κοιτάζοντάς του το κορμί, πού να χτυπήσει εκείνον.
Του Έκτορα όλο το κορμί το σκέπαζαν τα όπλα
τα όμορφα του Πάτροκλου, που πήρε απ' το κορμί του·
μα άνοιγε στην κλείδωση, που δένει λαιμό κι ώμους,
325 πλάι στο λαρύγγι, θάνατος κακός όπου σε βρίσκει.
Όπως ορμούσε πάνω του, του έριξε ο Πηλείδης
κι αντίκρου πέρασε η αιχμή στον τρυφερό λαιμό του·
το κοντάρι δεν έκοψε ωστόσο το λαρύγγι,
για να μπορεί ν' αποκριθεί στα λόγια του Πηλείδη.
330 Σωριάστηκε πάνω στη γη· καυχήθηκε ο Πηλείδης:
«Γυμνώνοντας τον Πάτροκλο, Έκτορα θα σκεφτόσουν
πως θα γλίτωνες· έλειπα, δε μ' έβαλες στο νου σου,
άμυαλε! Εκδικητής του έμεινα πιο αντρείος
στα βαθουλά καράβια μας πίσω· και έχω λύσει
335 τα γόνατά σου· άσπλαχνα τώρα σκυλιά και γύπες
θα σε σύρουν· κι οι Αχαιοί εκείνον θα τον θάψουν.»
Ο κρανοσειστής Έκτορας ξέπνοος του μιλούσε:
«Τη ζωή σου να χαίρεσαι, γονείς, σε εξορκίζω
να με σπαράξουν τα σκυλιά στα πλοία μην αφήσεις
340 των Αχαιών μα δέξου συ χαλκό πολύ, χρυσάφι,
που θα δώσει ο πατέρας μου κι η σεβαστή μου μάνα,
και γύρισε το σώμα μου στην πατρίδα, να βάλουν
οι Τρώες κι οι γυναίκες τους στη φωτιά, να με κάψουν.»
Κι είπε λοξοκοιτώντας τον ο γρήγορος Πηλείδης:
345 «Για μένα ή για τους γονιούς μη με ξορκίζεις, σκύλε!
Όσο η λύσσα κι ο θυμός το ίδιο εμένα σπρώχνουν
να κόψω και να φάω ωμές τις σάρκες σου για όσα
μου έκανες, τόσο κανείς τους σκύλους δε θα διώξει,
απ' το κεφάλι σου, λύτρα κι αν πιο πολλά μου φέρνουν
350 δέκα και είκοσι φορές κι άλλα πολλά αν τάξουν,
ακόμη κι αν μου πρότεινε στο βάρος του κορμιού σου
χρυσάφι και ο Πρίαμος· η σεβαστή σου μάνα
δε θα σε μοιρολογήσει σε κλίνη βάζοντας σε,
μα θα σε φαν ολόκληρο πετούμενα και σκύλοι!»
355 Ο κρανοσειστής Έκτορας πεθαίνοντας του είπε:
«Το βλέπω ξέροντας καλά, δεν ήταν να σε πείσω·
γιατί ψυχή σαν σίδερο μες στην ψυχή σου έχεις.
Μα σκέψου τώρα μη σταθώ αιτία να θυμώσουν
θεοί μαζί σου τη μέρα που ο Φοίβος και ο Πάρης,
360 αν κι αντρείο, μπρος στις Σκαιές τις πύλες σε σκοτώσουν.»
Έτσι είπε· και ο θάνατος του σκέπασε τα μάτια
κι απ' το κορμί του η ψυχή πέταξε για τον Άδη
θρηνώντας για τη μοίρα της, κι άφησε αντρεία, νιότη.
Είχε πεθάνει πια κι όμως του είπε ο Αχιλλέας:
365 «Πέθανε συ· το θάνατο θα δεχθώ εγώ τότε,
σαν μου τον στείλει ο Δίας και οι θεοί οι άλλοι.»

Είπε, τράβηξε απ' το νεκρό το χάλκινο κοντάρι,
το άφησε παράμερα, του έβγαλε απ' τους ώμους
τα ματωμένα όπλα του· οι άλλοι οι Αργείοι,
370 τον τριγύρισαν κι έβλεπαν κορμοστασιά και όψη
του Έκτορα· τον ζύγωσαν όλοι πληγώνοντάς τον.
Κι έτσι βλέποντας έλεγε στο διπλανό του κάποιος:
«Ποπό, πόσο πιο μαλακός είναι να τον εγγίζεις
ο Έκτορας παρά όταν μας έκαie τα πλοία.»
375 Έτσι έλεγε κι από κοντά καθέννας τον χτυπούσε.
Καλά πια τον ξεγύμνωσε ο γρήγορος Πηλείδης
και λόγια ανεμάρπαστα μπρος στους Αργείους είπε:
«Φίλοι μου σεις οι άρχοντες κι ηγέτες των Αργείων,
αφού μ' αξίωσαν θεοί αυτόν να τον σκοτώσω.
380 που έκανε τόσα κακά, όσα ούτ' όλοι οι άλλοι,

εμπρός πια ας ορμήσουμε στην πόλη με τα όπλα,
να δούμε ποια σκέψη έχουν μέσα στο νου οι Τρώες;
μια που σκοτώθηκε αυτός, την πόλη τους θ' αφήσουν
ή, μόλο που τους λείπει αυτός, επιθυμούν να μείνουν;
385 Όμως τι τώρα σκέφτεται όλα αυτά η ψυχή μου;
Άκλαφτος, άταφος, νεκρός κείται πλάι στα πλοία
ο Πάτροκλος· δε γίνεται αυτόν να τον ξεχάσω,
όσο θα ζω και θα βαστούν καλά τα γόνατά μου.
Μα κι αν στον Άδη λησμονούν όσους έχουν πεθάνει,
390 το σύντροφο τον γκαρδιακό κι εκεί θα τον θυμάμαι.
Όμως τραγουδώντας τώρα της νίκης το τραγούδι
ας πάμε στα καράβια μας κι ας σύρουμε και τούτον.
Μεγάλη δόξα πήραμε· έχουμε πια σκοτώσει
394 τον Έκτορα, που σαν θεό οι Τρώες τον τιμούσαν.»

στ. 247 μπρος τράβηξε πανούργα η Παλλάδα: η Αθηνά ξεκινάει πρώτη παίζοντας διπλό παιχνίδι, αφού με υστεροβουλία ενθαρρύνει τον Αχιλλέα, αλλά και εξαπατά τον Έκτορα ότι φροντίζει γι' αυτόν.

στ. 253 τώρα με σπρώχνει η καρδιά: Ο Έκτορας κερδίζει τη συμπάθεια του ακροατή, που ξέρει την τραγική του θέση.

στ. 256-259 Ο Έκτορας προτείνει να συμφωνήσουν ό,τι είχε ζητήσει και στη μονομαχία με τον Αίαντα (Η 75 κ.εξ.): να αντιμετωπιστεί με σεβασμό το νεκρό σώμα του ηττημένου και να παραδοθεί ακέραιο στους δικούς του, αφού ο νικητής του αφαιρέσει μόνο την πανοπλία.

στ. 296 Κατάλαβε ο Έκτορας: ο Έκτορας αντιλαμβάνεται την απάτη της Αθηνάς.

στ. 321 κοιτάζοντάς του το κορμί: ψάχνει να βρει ακάλυπτο σημείο στο σώμα του Έκτορα, επειδή αυτός φοράει τη δική του πανοπλία (του Αχιλλέα), την οποία είχε πάρει από τον Πάτροκλο.

στ. 345 κ.εξ. Ο Αχιλλέας εδώ αρνείται αυτά που θα κάνει στη ραψωδία Ω.

στ. 358-360 Ο Έκτορας προλέγει το θάνατο του Αχιλλέα, που δε θα προφτάσει να μπει με τους άλλους Αχαιούς στη Τροία. Ο Πάρης με τη βοήθεια του Απόλλωνα θα τοξεύσει τον Πηλείδη με δόλο μέσα από τα τείχη της πόλης. Για την πρόρρηση αυτή γίνεται λόγος και αλλού. (Τ 415-417, Φ 277).